

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Redegørelse af statsministeren i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2. (R 1).

Den midlertidige formand (Ivar Hansen):

Statsministeren har meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2, ønsker at give Folketinget en redegørelse om rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Folketingsvalget den 20. november 2001 var historisk – ikke blot fordi valget meget markant ændrede flertallet og partiernes indbyrdes størrelse her i Folketinget, men først og fremmest fordi vælgerne sendte et klart signal om fornyelse af det danske samfund.

Valget var et opgør med den gammeldags opdeling af politik i højre og venstre. Det var et opgør med den gammeldags opdeling af mennesker, alt efter hvilken erhvervsgruppe, uddannelsesgruppe eller socialgruppe de tilhører. Det var et opgør med opdelingen i: Der er dem, og der er os. Det var et opgør med klassekampen.

Vælgerne udtrykte ved deres valg et krav om nye mål for det danske samfund, et samfund, hvor fællesskabet bygger på sammenholdet om bestemte værdier og holdninger, et samfund, hvor der er et fælles ansvar for at løse en række opgaver, men også et samfund, hvor det enkelte menneske har større frihed og flere valgmuligheder.

Valget gav til resultat, at vi fik en ny regering. Den nye regering har præsenteret et omfattende regeringsprogram, og programmet er meget præcist. Det indeholder de punkter, som de to regeringspartier gik til valg på, det indeholder en række initiativer; som regeringen vil sætte i gang straks, og samtidig indeholder det nogle sigtelinjer, som rækker flere år frem.

Med dette program sætter regeringen fire klare mål for udviklingen og fornyelsen af det danske samfund.

For det første ønsker vi et samfund, hvor vi sætter mennesket før systemet. Den enkelte skal have større frihed til at forme sit liv. Vi vil gøre op med stive systemer, umyndiggørelse og ensretning.

For det andet ønsker vi et samfund, hvor vi tager os bedre og mere af de svageste. Kræfter og ressourcer i velfærdssamfundet skal i højere grad bruges til at hjælpe de allersvageste, som ikke er i stand til at hjælpe sig selv. Der skal

være frihed til at tage initiativ og løbe en risiko, men der skal også være et stærkt socialt sikkerhedsnet, som kan hjælpe, hvis det går galt.

For det tredje ønsker vi at udvikle og forstærke investeringerne i Danmarks fremtid. Det er helt centralt at skabe flere arbejdspladser og mere produktion i den private sektor, for det er på den måde, vi kan skaffe penge til forbedring og udvikling af velfærdssamfundet, og det skal bakkes op af offentlige investeringer. Men Danmarks fremtid er også bedre familieliv og livskvalitet, bedre miljø, bedre uddannelser og mere kultur.

For det fjerde ønsker vi, at Danmark åbent og engageret påtager sig et ansvar for at skabe og sikre frihed og fred i verden omkring os. Vi er stolte over de værdier, som det danske samfund bygger på. Det er bevidstheden om vore danske rødder, som skal give os danskere overskuddet til at engagere os internationalt, men tro mod vore egne værdier skal vi være åbne over for impulser udefra.

Med disse mål som ledetråd vil regeringen skabe fornyelse, udvikling og forbedring af det danske velfærdssamfund.

Her ved starten af et nyt århundrede vil regeringen forme visionen om fremtidens velfærdsmodel, hvor fællesskabet påtager sig ansvaret for at løse en række opgaver, men også en velfærdsmodel, hvor det enkelte menneske har frihed til selv at vælge den løsning, som passer bedst – en velfærdsmodel, hvor vi danskere er i front og kan begå os godt og stærkt internationalt.

Regeringen vil sætte mennesket før systemet og give det enkelte menneske større frihed til selv at vælge. Derfor vil regeringen foreslå, at de ældre får frit valg af hjemmehjælp, plejehjem og plejeboliger, og man skal selvfølgelig have ret til at få sin ægtefælle med. Vi skal skabe mere trykthed, og vi skal gøre op med den umyndiggørelse af de ældre, som i de senere år har sneget sig ind mange steder rundt omkring. Vi må aldrig ende dér, hvor vi sætter omsorg på formel.

Der er behov for at lytte til de mennesker, der i det daglige yder omsorg for og pleje af de ældre. Når hjemmehjælpere kan berette om, at det efterhånden er blevet strafbart at vise menneskelighed, er der noget helt galt i systemet, og så er det på tide at ændre systemet og sige: De ældre først!

Regeringen ønsker at styrke de offentlige sygehuse. Fri, lige og gratis adgang for alle til den bedste behandling i sundhedssystemet er et kar-